29/11/2020

«Να είσαι αποφασισμένος να ξεκολλήσεις»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Από τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας ακόμη μία Κυριακή, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών απευθύνθηκε στους χιλιάδες πιστούς χριστιανούς, οι οποίοι παρακολουθούσαν την Θεία Λειτουργία από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Αναλύοντας την Ευαγγελική περικοπή της ΙΓ' Λουκά ο Σεβασμιώτατος ωμίλησε για τις προϋποθέσεις, τις οποίες θέτει ο Χριστός στον πιστό άνθρωπο κάθε εποχής για να αποκτήσει την αληθινή ζωή και την πραγματική ευτυχία.

Δίδοντας ιδιαίτερη έμφαση ο κ. Συμεών στην πρόσκληση που απηύθυνε ο Χριστός

στο νέο πλούσιο της εποχής του, αλλά και σε κάθε χριστιανό: «Δεῦρο ἀκολούθει μοι», ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«***Έρχεται ο Χριστός σε όλους μας, είτε είμαστε πλούσιοι, είτε είμαστε φτωχοί, είτε είμαστε νέοι, είτε είμαστε μεγάλοι, είτε έχουμε αρχοντική, δήθεν ευγενική καταγωγή, λες και υπάρχουν γαλαζοαίματοι σε αυτό τον κόσμο, είτε είμαστε άνθρωποι πτωχοί και άσημοι, έρχεται στον καθέναν από εμάς να μας πει ο Χριστός ότι: «αν θέλεις πραγματικά να με ακολουθήσεις, πρέπει να είσαι αποφασισμένος να ξεκολλήσεις από εκεί που είσαι κολλημένος, πρέπει να είσαι αποφασισμένος να ξεπεράσεις τις αγκυλώσεις σου, τις στρεβλώσεις σου, τις ιδεοληψίες σου. Να ξεπεράσεις όλα αυτά, τα οποία σε κρατούν πραγματικά φυλακισμένο και δέσμιο και δεν σε αφήνουν να απελευθερωθείς και να ακολουθήσεις έναν δρόμο, ο οποίος πραγματικά θα γεμίζει τη ζωή σου, θα γεμίζει τη ζωή σου με Χριστό***.

Και αυτήν την πρόταση, που μας απευθύνει ο Χριστός, αυτή την αλήθεια που μας φανερώνει ο Χριστός την βλέπουμε τόσο έντονα καθημερινά στη ζωή μας. Πόσες φορές δεν δηλητηριάζονται οι σχέσεις μας, επειδή έχει κολλήσει το μυαλό μας κάπου, επειδή έχουμε εμμονή με κάτι και δεν μπορούμε να το ξεπεράσουμε και να το υπερβούμε! Πόσες φορές δεν δηλητηριάζονται οι ανθρώπινες σχέσεις από μία ζήλια, από έναν λογισμό, από μία υποψία, από μία καχυποψία! Πόσες φορές οι άνθρωποι δεν βλέπουν «σκιές και φαντάσματα» και αυτό δεν τους αφήνει να δουν την αλήθεια της ζωής, ενώ μπορεί να είναι καλοί άνθρωποι, καλοπροαίρετοι άνθρωποι, «χρυσοί» άνθρωποι πραγματικά, ευλογημένοι άνθρωποι»!

Ακούστε όλο το κήρυγμα εδώ:

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος σημείωσε:

«Ξεκινά ο Χριστός με το δικό του μοναδικό παιδαγωγικό τρόπο, με τον τρόπο που μιλάει και σε μας, που μιλάει και τις δικές μας καρδιές, γιατί είναι ο καλός διδάσκαλος, ο καλός ποιμένας, ο οποίος προσπαθεί να μας οδηγήσει στα υψηλά παίρνοντας μας από το χέρι, βήμα-βήμα κλιμακωτά, ανοδικά σε μία πορεία πνευματική, στην οποία μας προσκαλεί να τον ακολουθήσουμε. Τον ρωτά ο Χριστός: «Τις εντολές τις τηρείς; Τον Νόμο τον ξέρεις. Ξέρεις ποιο είναι το θέλημα του Θεού. Να αγαπάς τον Κύριο και να αγαπάς τον αδερφό σου. Ξέρεις

πολύ καλά, ποιες είναι οι βασικές εντολές, η βάση, οι προδιαγραφές πάνω στις οποίες θα πατήσεις για να βρεις το νόημα της ζωής. Γιατί πράγματι ο Νόμος του Θεού είναι η βάση πάνω στην οποία θα μπορέσει κανείς να στηριχθεί για να προχωρήσει στα πιο βαθιά, στα πιο υψηλά και στα πιο πνευματικά. Και ο άνθρωπος αυτός, ήταν πράγματι ένας άνθρωπος ο οποίος και γνώριζε και πίστευε και ακολουθούσε τον Νόμο του Θεού. «Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου» απαντά στον Χριστό.

Πόσες φορές εμείς οι άνθρωποι δεν κινδυνεύουμε να πέσουμε στην παγίδα ότι είμαστε καλοί χριστιανοί; Πόσες φορές δεν κινδυνεύουμε να πιστέψουμε και να θεωρήσουμε, ότι επειδή εκκλησιαζόμαστε, ότι επειδή έχουμε πνευματικό, ότι επειδή τηρούμε τις νηστείες της Εκκλησίας μας, ότι επειδή κάνουμε κάποια ελεημοσύνη, ότι επειδή ακολουθούμε κάποια εξωτερικά καθήκοντα θρησκευτικά, όπως ενδεχομένως μάλιστα τα έχουμε διαμορφώσει στο μυαλό μας, ότι είμαστε καλοί χριστιανοί και ενδεχομένως και είμαστε καλύτεροι και από τους άλλους, από αυτούς που θεωρούμε ότι δεν ακολουθούν τον ίδιο δρόμο με εμάς. Και πόσες φορές αυτό μπορεί αντί να μας ανοίγει το δρόμο για το Χριστό, μπορεί τελικά να μας τον κλείνει, μπορεί να συσκοτίζει το τοπίο της ζωής μας, να θεωρούμε ότι τα έχουμε καταφέρει, ότι είμαστε φτασμένοι πνευματικά, να μας δημιουργεί ένα αίσθημα αυτάρκειας, ένα αίσθημα εφησυχασμού, το οποίο είναι τόσο πολύ επικίνδυνο για την πνευματική μας ζωή. Και αυτό έρχεται σήμερα να αποκαλύψει και να φανερώσει ο Χριστός.

Ο Χριστός προχωρά πιο βαθιά, γιατί ο Χριστός δεν ήρθε να κομίσει στον κόσμο ένα ιδεολόγημα, δεν ήρθε να προσφέρει στον κόσμο μία ηθική θεωρία, δεν ήθελε να διαμορφώσει ένα σύστημα ηθικής εξωτερικής, αλλά ήρθε να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να βγει από τον εαυτό του, να ξεπεράσει τον εαυτό του και να ζήσει πραγματικά για τον Θεό και για τον άλλον άνθρωπο. Γι’ αυτό και ο Χριστός προχωράει πιο βαθιά, γι’ αυτό και έρχεται ο Χριστός και λέει σε αυτόν τον νέο άνθρωπο, στο αρχοντόπουλο της εποχής του, αλλά το λέει και στον κάθε έναν από εμάς: «Εφόσον λοιπόν θέλεις να βρεις την αιώνια ζωή, πώλησε, μοίρασε τα υπάρχοντά σου και «Δεῦρο ἀκολούθει μοι». Μοίρασέ τα όλα, απόβαλε από πάνω σου κάθε μέριμνα, καθετί που σε κρατάει προσκολλημένο και δεμένο στη ματαιότητα αυτού του κόσμου, μην επαναπαυτείς στην ηθική σου καθαρότητα, μην επαναπαυτείς στη θρησκευτικότητα σου, μην επαναπαυτείς στην δήθεν ευλάβεια σου, μην επαναπαυτείς στην πιστότητα σου, στην παράδοση, όπως εσύ την αντιλαμβάνεσαι, αλλά βγες από τον εαυτό σου, ξεπέρασε τις αγκυλώσεις σου, μοίρασε τα υπάρχοντα σου, όλα αυτά που σε κρατούν εξαρτημένο, καθηλωμένο, προσκολλημένο και «Δεῦρο ἀκολούθει μοι»!! Διότι θέλω να με ακολουθήσεις! Αλλά για να με ακολουθήσεις πραγματικά, για να βρεις το πραγματικό νόημα της ζωής,

πρέπει να είσαι απεγκλωβισμένος, πρέπει να είσαι ανεξάρτητος, πρέπει να είσαι πραγματικά χειραφετημένος, γιατί αυτή είναι η πραγματική χειραφέτηση, δεν είναι ένα σύνθημα, ούτε ένα ιδεολόγημα αυτού του κόσμου.

Αντιδρά ο άρχοντας. Δεν μπορεί να το σηκώσει αυτό, δεν μπορεί να φτάσει μέχρι εκεί και αποχωρεί και φεύγει περίλυπος, διότι «ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα». Ήταν πολύ πλούσιος, ήταν πολύ κολλημένος, πολύ εξαρτημένος με τα υλικά αγαθά».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο κ. Συμεών έκανε αναφορά στις μεγάλες δυσκολίες που διέρχεται η πατρίδα μας και ο κόσμος ολόκληρος και χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ζούμε σε μία εποχή μεγάλης κρίσης υγειονομικής, πανδημίας και είναι ένα ωραίο παράδειγμα αυτό, να δούμε σήμερα ότι ακόμα και σήμερα, με όλα αυτά που συμβαίνουν, υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι μπορεί να είναι καλοπροαίρετοι, οι οποίοι μπορούν να έχουν τόσα καλά στοιχεία, οι οποίοι μπορεί πράγματι να είναι και θεοσεβούμενοι και ευσεβείς και ευλαβείς και στο χώρο της Εκκλησίας να βρίσκονται και να βλέπει κανείς ένα ανεξήγητο κόλλημα, να βλέπεις αυτούς τους ανθρώπους να σου λένε, παραδείγματος χάρη, ότι δεν υπάρχει κορωνοϊός, ότι δεν υπάρχει αρρώστια. Και εντάξει δεν θέλεις να πιστέψεις τα Μέσα Ενημερώσεως, την τηλεόραση, δεν θέλεις να πιστέψεις τους άρχοντες αυτού του κόσμου, δεν θέλεις να πιστέψεις αυτούς που σου λένε διάφορα πράγματα. Μα, για πήγαινε μία βόλτα σε ένα νοσοκομείο, ελευθερία κινήσεως έχουμε. Πήγαινε σε έναν νεκροταφείο τούτη την ώρα, πήγαινε σε ένα νεκροταφείο στη Θεσσαλονίκη να δεις πόσοι άνθρωποι φεύγουν κάθε μέρα από αυτήν την πανδημία και από αυτή την αρρώστια. «Όχι, όχι δεν υπάρχει όλα είναι ψέματα». Βλέπετε μία προσκόλληση, ένα κόλλημα, το οποίο γίνεται επικίνδυνο για τους άλλους και όχι μόνο για τον ίδιο τον άνθρωπο, ο οποίος για ανεξήγητο λόγο μπορεί να προσκολληθεί και να αποκτήσει εμμονή για κάτι. Και συνέχεια στη ζωή μας υπάρχουν θέματα, στα οποία βλέπουμε να ξεφυτρώνουν και να φανερώνονται εμμονές, αντιλήψεις, φοβίες και στο βάθος όλα αυτά υποκρύπτουν ανθρώπους, οι οποίοι δεν είναι πραγματικά έτοιμοι, δεν είναι πραγματικά ελεύθεροι να δουν τη ζωή αντικειμενικά, ρεαλιστικά, να ανοίξουν τα μάτια. Προτιμούν να πιστεύουν σε σενάρια συνωμοσίας, σκοτεινές ιστορίες. Προτιμούν να αποδέχονται ανώνυμες θεωρίες και ανεύθυνες, ψευδεπίγραφες και ψευδώνυμες και επικίνδυνες τελικά θεωρίες και όχι να βλέπουν τη ζωή μπροστά τους πραγματικά, όπως εκτυλίσσεται μέσα στην καθημερινότητα του πόνου και της αγωνίας. Κλείνουν τα μάτια και δεν βλέπουν ότι τούτη την ώρα μένουν άγρυπνοι γιατροί και νοσηλευτές και άνθρωποι του υγειονομικού προσωπικού, προκειμένου να διασφαλίσουν την υγεία των αδερφών τους. Δεν βλέπουν τούτη την ώρα, ότι υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι θυσιάζονται,

οι οποίοι χωρίς καν να έχουν μονιμότητα θέσης στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό για την αγάπη των πολλών, γιατί έχουν κοινωνική συνείδηση, έχουν αίσθηση χρέους και ευθύνης και επιτελούν το πατριωτικό τους καθήκον. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι ξενυχτούν, ξημεροβραδιάζονται στα Ερευνητικά Κέντρα για να βρουν φάρμακα και θεραπείες και εμβόλια και λύσεις για να ξεπεραστεί αυτή η δυσκολία και πάντοτε υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι, αλλά πώς είναι δυνατόν κάνεις να μην τα βλέπει όλα αυτά και αντίθετα να βλέπει παντού σκιές και φαντάσματα για να πορεύεται στη ζωή του έτσι. Πως θα βρει ένας τέτοιος άνθρωπος το πραγματικό νόημα της ζωής, πώς θα βρει την αλήθεια της ζωής, πώς θα μπορέσει ένα φωτιστεί πραγματικά η καρδιά του. Αυτό είναι το μήνυμα αδελφοί μου, που μας στέλνει σήμερα ο Χριστός, όχι μόνο μέσα στην ατμόσφαιρα της υγειονομικής κρίσης, στην οποία βρισκόμαστε, αλλά γενικότερα βρισκόμαστε σε μία κρίση θεσμών, αξιών αντιλήψεων. Τα πάντα βρίσκονται σε μία αναταραχή, ακόμα και οι προσωπικές μας σχέσεις, ο εγκλεισμός, η κοινωνική αποστασιοποίηση, η εξ αποστάσεως εργασία, η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, η φοβία και η ανασφάλεια και ο φόβος για το αύριο».

Ο Σεβασμιώτατος ολοκλήρωσε το κήρυγμά του θέτοντας ένα καίριο ερώτημα:

«***Θα κινηθούμε κολλημένοι στην οποιαδήποτε εμμονή μας, άποψη μας, αντίληψη μας; Θα εφησυχάσουμε αυτάρεσκα και θα επαναπαυτούμε στις όποιες αρετές μας, στην όποια καλοσύνη μας, στα όποια χαρίσματα και στις όποιες δυνατότητές μας; Ή πραγματικά θα είμαστε διατεθειμένοι να απεγκλωβιστούμε από το κέλυφος του εγωισμού μας, να απελευθερωθούμε από τα δεσμά της διανοίας μας και των λογισμών μας και να δούμε τη ζωή στην πραγματική της διάσταση, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να αγωνιστούμε σεμνά και ταπεινά, χωρίς έπαρση, χωρίς οίηση, χωρίς αλαζονεία, αλλά με πραγματική διάθεση προσφοράς και αγάπης για να ξεπεράσουμε κι αυτήν και άλλες πολλές δυσκολίες, για να πλησιάσουμε ο ένας στον άλλον, για να υπερβούμε πραγματικά το παρελθόν, να δημιουργήσουμε το μέλλον μέσα από το παρόν.***

Αυτή είναι η πρόσκληση που απευθύνει ο Χριστός. Ελπίζω να μην κάνουμε και εμείς όπως έκανε το αρχοντόπουλο της εποχής. Να μην φύγουμε περίλυποι, αλλά αντίθετα στην πρόσκληση Του «Δεῦρο ἀκολούθει μοι», να απαντήσουμε: «Ναι Κύριε. Εγκαταλείπω τις εμμονές μου, εγκαταλείπω τον εγωισμό μου, εγκαταλείπω τα κολλήματα μου, ξεκολλάω και σε ακολουθώ!».